

33. *Milošević O. Ivan.* — O. Ivan Milošević, u svijetu Jakov, rodom je iz Glavica kod Sinja, a pripada onom ogranku, koji nosi nadimak Arnaut.³⁷² Provincijal O. Karlo Maroević ovlastio je, 4. X. 1782, visovačkog gvardijana O. Miju Bilušića, da ga primi u novicijat, a 23. X. 1783, da ga primi na zavjete. Istoga dana doznačen je redovničkoj obitelji u Splitu, da tu uči filozofiju.³⁷³ God. 1786 još uči u Splitu, zatim je poslan na više nauke u Italiju.³⁷⁴ Kad se vratio u provinciju, vršio je dušobrižnu službu na raznim župama sinjskog samostana.³⁷⁵ U više navrata bio je gvardijanom samostana Gospe od Zdravlja, i to 22. VI. 1800—21. VI. 1803, 10. XII. 1806—4. IX. 1809 i 22. X. 1827—22. X. 1829. Iza toga je biran za kustoda provincije, a u isto vrijeme bio je i vikarom samostana.³⁷⁶ Za vrijeme ustanka protiv Francuza, kad je general Knežević ušao u Dalmaciju i narod pozivao na pobunu, on je bio gvardijanom samostana Gospe od Zdravlja, odazvao se pozivu i s pomoću splitskih varošana istjerao Francuze iz Splita. Radi toga Francuzi su ga, 2. III. 1810, osudili na smrt; ali on je srećom prije pobjegao. Kad je Austrija ponovno došla u Dalmaciju god. 1814, vratio se natrag. Austrijska vlada dekorirala ga je zlatnom medaljom i mirovinom od 200 forinta.³⁷⁷ Preminuo je u Splitu, okrijepljen Svetotajstvima, 3. II. 1835, u dobi od 74 godine.³⁷⁸

34. *Mimica-Taфра O. Toma.* — O. Toma, prije Mate Mimica-Taфра iz Rogoznice, kao dječak uzgajao se u

³⁷² Bio je i mladi O. Ivan Milošević-Arnaut, također iz Glavica, rođak ovoga našega O. Ivana, stričević O. Petra Krstitelja Miloševića, profesora na franjevačkoj gimnaziji u Sinju, koji je preminuo u Sinju 1. IV. 1893. Ovaj O. Ivan umro je mlad od 29 godina, u Sinju 6. X. 1889.

³⁷³ Reg. Prov. Maroević, 124, 127, 310.

³⁷⁴ Reg. Prov. Loze, 21, 198.

³⁷⁵ Reg. Prov. Perić (Makarska), 40, 103.

³⁷⁶ Reg. Prov. Glumčević (Split), 45; Reg. Prov. Glumčević, posebni svezak (Šibenik), bez stranica; Reg. Prov. Palatin, Aff. int. (Split), 165, 211, 250; Acta Prov. Vežić, Aff. int. (Split), 144, 206.

³⁷⁷ Zlatović, Franovci, 385 sl.; Monografije, 406 sl.; Bačić, Nekrolog, 189.

³⁷⁸ Acta Prov. Belamarić, Aff. int., Quint. II; Zlatović, Monografije, 407. Živogoški nekrolog netačno stavlja njegovu smrt na 13. II. 1835 i kaže, da su mu tada bile 72 godine, a visovački da mu je bilo 76 godina.